

Nr 447

Av herr **Magnusson** i Borås m. fl., *angående återlån till företagare av ATP-avgifter.*

(Lika lydande med motion nr 369 i Första kammaren)

Enligt reglementet angående allmänna pensionsfondens förvaltning äger riksbanken, bankaktiebolag, postsparbanken, postgirokontoret, sparbank, centralkassa för jordbrukskredit, Sveriges allmänna hypoteksbank, Svenska skeppshypotekskassan eller annan kreditinrättning som Kungl. Maj:t godkänner mot bevis om fullgjord avgiftsbetalning bevilja den som erlagt avgift enligt lagen om försäkring för allmän tilläggs pension under föregående år återlån med högst hälften av vad sålunda erlagts. Återlån må ej beviljas, om dess belopp enligt vad nu sagts icke skulle uppgå till femhundra kronor. Kreditinrättning, som enligt nyssnämnda bestämmelser lämnat återlån, äger i samband därmed till motsvarande belopp erhålla lån från den fondstyrelse, som har att förvalta de avgifter för vilka återlånet beviljats.

Någon rätt för en avgiftsbetalare att erhålla ett återlån föreligger inte, utan kreditinrättningarna äger tillämpa sedvanlig kreditprövning även då lån sökes såsom återlån. Den s. k. återlånerätten är närmast en rätt för kreditinrättningen att täcka in sig hos ATP-fonderna sedan lån meddelats enligt ovannämnda bestämmelser.

Att intresset för återlån under 1961, som var det första år då sådana meddelades, var tämligen begränsat, hänger till väsentlig del samman med den stela utformningen av reglerna för återlåningen. Av de ca 50 000 arbetsgivare som beräknas ha betalat minst 1 000 kr. i avgifter under ATP:s startår 1960 och som därför hade möjlighet att under 1961 erhålla återlån, kan flertalet antas ha inlevererat belopp av mindre storleksordning. För dessa avgiftsbetalare måste det ha varit förenat med stort administrativt besvär och betydande kostnader i förhållande till resultatet att bevaka möjligheten till en återlåning på något eller några tusental kronor. För särskilt de mindre företagen måste de nuvarande reglerna om återlån anses som i hög grad olämpliga och otympliga. Enligt vår uppfattning visar de vunna erfarenheterna att återlånebestämmelserna bör ges en mera praktisk, produktiv och kostnadsbesparande utformning. En sådan kan uppenbarligen åstadkommas genom att varje avgiftsbetalare medgives rätt att under en längre tidsperiod för återlån få utnyttja inbetalade ATP-avgifter. En sådan ackumulering under förslagsvis fem år skulle bli av väsentlig betydelse, i synnerhet för den mindre företagsamheten, särskilt som därigenom även årsavgifter understigande 1 000 kr. skulle kunna utnyttjas för återlån. Den

ackumulering vi här förordar bör enligt vår uppfattning även omfatta de avgifter, som inbetalats under 1960.

Enligt nu gällande regler får återlån ske endast till 50 procent av de inbetalda avgifterna. Begränsningen till 50 procent är uppenbarligen inte erforderlig under ATP-systemets uppbyggnadsperiod. Vi föreslår därför att procentsatsen under denna period bestämmes till 75.

Aberopande det ovan anförda hemställer vi,

A) att riksdagen måtte för sin del besluta dels att arbetsgivare skall medgivas rätt att för återlån få utnyttja de ATP-avgifter som inbetalats under loppet av de fem senast förflutna åren och dels att återlånens belopp skall höjas från 50 till 75 procent av inbetalade avgifter, samt

B) att vederbörande utskott måtte utarbeta förslag till härför erforderliga författningsändringar.

Stockholm den 24 januari 1962

Tage Magnusson

Gösta Darlin

Hans Nordgren

i Borås